

Tisková zpráva

Proč mladí lékaři nemíří do regionů? Rozhodují už střední školy a nedostatečné možnosti pro kariérní rozvoj

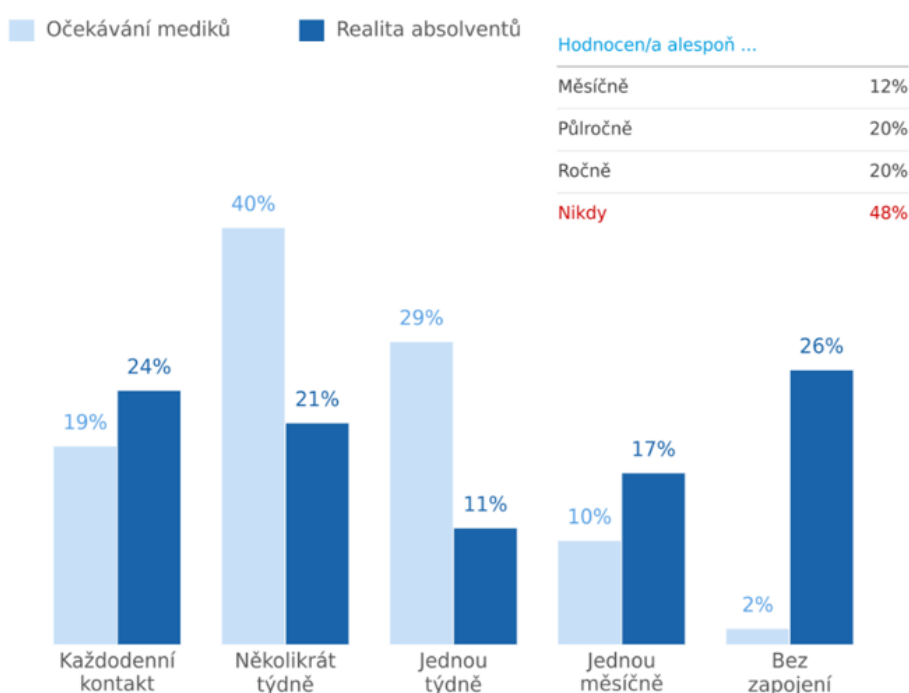
Dostupnost zdravotní péče v Česku je nevyrovnaná. Na konci roku 2024 například nemělo podle ministerstva zdravotnictví svého praktického lékaře nejméně půl milionu lidí. Česká lékařská komora a agentura NMS proto zkoumaly, jaké jsou bariéry a motivace mladých lékařů pro práci v regionech. Výzkum mezi 1 378 mediky a mladými lékaři ukázal, že problém začíná dávno před nástupem do první práce po vysoké škole a pokračuje během specializačního vzdělávání.

Hlavní závěry představí autoři na tiskové konferenci 15. 10. od 12:30 v sídle České lékařské komory (Dům lékařů, Drahobejlova 27, Praha 9 – Libeň).

Čtvrtina mladých lékařů postrádá svého školitele

Po škole čeká mladé lékaře několik let specializačního vzdělávání pod vedením zkušeného kolegy, tzv. školitele. Představy mediků o další kariéře se s praxí výrazně rozcházejí. Téměř devět z deseti mediků (88 %) počítá s tím, že se jim školitel bude věnovat alespoň jednou

Frekvence zapojení školitele

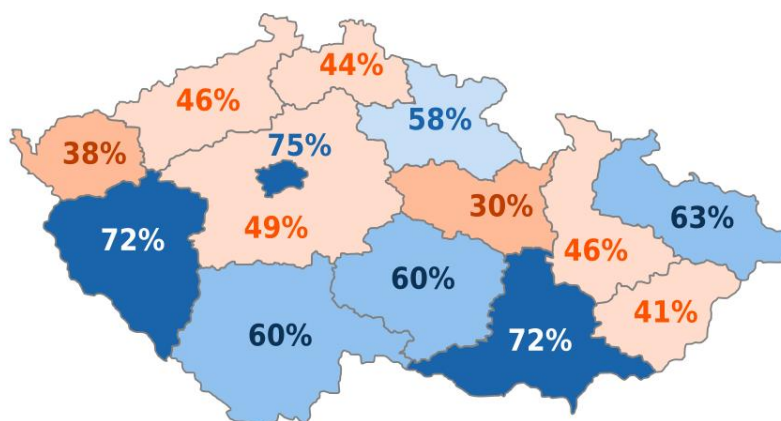
Q29: Jak časté zapojení školitele během svého specializačního vzdělávání očekáváte? N=319, studenti medicíny
Q24,Q25: Jak je/byl ve vašem vzdělávání zapojen váš školitel? N=1059, absolventi medicíny

týdně. Ve skutečnosti má pravidelný kontakt se školitelem jen 56 % mladých lékařů. Ve čtvrtině případů (26 %) se školitel nezapojuje vůbec a téměř polovina absolventů (48 %) od něj nedostane hodnocení ani jednou za rok. Fiktivní zápisy v logbooku, tedy v záznamu o tom, co lékař během přípravy absolvoval, jsou podle absolventů spíš standard než výjimka.

„Medici vstupují do praxe s představou, kterou realita nenaplní. A zklamání z prvních let se pak promítá i do toho, kde a jak chtějí dál pracovat,“ říká Jakub Bakule z agentury NMS.

Lékařům chybí o regionech informace. Vracejí se proto hlavně rodáci

Další překážkou je nedostatek informací. Čtyři z pěti mediků (80 %) nemají dost informací o volných místech pro specializační vzdělávání. Více než polovina mladých lékařů (56 %) pak o práci v regionech nemá žádnou konkrétní představu, dobrou ani špatnou. Čím víc přitom o podmínkách v regionu vědí, tím spíš tam zamíří. Do regionů se proto vracejí hlavně ti, kdo odtud pocházejí. Působit v kraji svého původu plánuje polovina mladých lékařů (52 %).

(procento mladých lékařů z daného kraje)

Q10, Q21: Ve kterém kraji aktuálně pracujete / plánujete po škole pracovat? N=1378, všichni respondenti

Hlavní bariérou pro mladé lékaře je obava ze zastavení profesního rozvoje. Lékaři a medicíci proto nejvíce oceňují opatření na podporu profesního růstu (76 %), jako jsou mentoring, dobrý školitel nebo podpora vzdělávání. Podobně pak téměř tři čtvrtiny (72 %) považují možnost připravovat se na atestaci v regionech za přínos pro další kariéru.

Cesta k medicíně vede přes gymnázium. A to není všude stejně dostupné

Drtivá většina studentů lékařských fakult přichází z gymnázií. Šance na gymnázium se dostat se ale mezi regiony výrazně liší. V některých okresech jde na gymnázium jen 10 % žáků, jinde 45 %. Kde je gymnazistů málo, vyrostou i méně budoucích lékařů, kteří by se do rodného kraje mohli vrátit. Absolventi z regionů navíc často zůstanou ve větších centrech, kde studovali.

„Pokud chceme lékaře v regionech, musíme začít u středoškolských studentů z regionů, konkrétně gymnazistů. Různé pobídky již nemohou řešit, že někteří nedostali šanci se k medicíně dostat,“ dodává k výzkumu jeho autor Jakub Bakule z NMS.

Co by tedy pomohlo? Více gymnazistů v regionech, stáže v regionálních nemocnicích už během studia a možnost připravovat se na atestaci mimo velká centra. Krajská opatření by

měla zohledňovat životní situaci lékaře, například rodiče ocení flexibilní úvazek nebo místo ve školce. Nejvíce ale zabírá mentoring a podpora profesního růstu, kterou by uvítaly tři čtvrtiny lékařů (76 %). Náborový příspěvek 350 tisíc korun by naopak přesvědčil jen 44 % z nich.

„Výzkum potvrzuje, co slyšíme od mladých kolegů. Nestačí jim nabídnout peníze. Potřebují vědět, že se v regionu budou mít od koho učit a že tam neskončí profesně sami. Vzdělávání lékařů musí odpovídat potřebám našeho zdravotnictví. Pacienti potřebují více lékařů prvního kontaktu a zdaleka přitom nejde jen o praktické lékaře a pediatry. Je navíc třeba reflektovat to, že 2/3 absolventů lékařských fakult jsou ženy. Mladým lékařům a lékařkám musíme zkrátit cestu k atestaci a do praxe,“ vysvětluje MUDr. Milan Kubek, prezident České lékařské komory.

Metodologie

Výzkum realizovala agentura NMS pro Českou lékařskou komoru. V první fázi proběhlo 13 hloubkových rozhovorů. Na ně navázalo dotazníkové šetření, kterého se zúčastnilo 1 378 mediků 5. a 6. ročníku a mladých lékařů před atestací i po ní. Sběr dat probíhal 2. 6. – 29. 7. 2026

Kontakt pro média

Lucie Režná, agentura NMS – lucie.rezna@nms.eu, +420 724 950 557

O agentuře NMS

NMS je výzkumná agentura s více než 20letou historií. Kromě výzkumu trhu, který poskytuje stovkám klientů z celého světa, zkoumá i politická a společenská témata. Vedle České republiky působí i v dalších zemích v Evropě a také v Asii. NMS je členem mezinárodní organizace ESOMAR a národní organizace SIMAR.